

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ב"ה

תיק 1380815/2

בבית הדין הרבני הגדול ירושלים
לפני כבוד הדיינים:
הרב דוד ברוך לאו – נשיא

המערער: פלוני
נגד

המשיבה: פלונית (ע"י ב"כ עו"ד משה פוגל, עו"ד אברהם אשר פוגל ועו"ד דבורנית שוורץ)

הנדון: איי-הרשאת ערעור משלא נכללה בבקשת הרשות תשתית לכאורית לנטען בה

החלטה

לפנינו בקשת רשות ערעור על החלטת בית הדין האזורי בירושלים בתיק 1300426/12 הקובעת כי "בשלב זה יש לקבל את המלצות עו"ס שירותי הרווחה בעניין המשמורת והסדרי השהות, שהילדים ילונו במרבית ימי השבוע אצל האם ליד מקום הלימודים הנוכחי" בסעיף אחר מחליט בית הדין כי לא ידון בשינוי נוסף במקום הלימודים עד לאחר שתחול רגיעה בין הצדדים.

המערער טוען כי נגרם לילדים נזק עצום עקב כך, שכן: האם העבירה את הילדים לבית ספר נמוך ברמתו מן הקודם וגם לחברה חדשה שאינה מתאימה ומבלי שקיבלה על כך אישור מראש, ובית הדין מתמהמה מלתת החלטה בעניין זה אף שהוגשו בקשות לכך לפני זמן רב. גם בעניין המשמורת מתעכב בית הדין מלתת הכרעה על משמורת משותפת כפי שהמליץ התסקיר הקודם, התסקיר הנוכחי לא סותר מתן אפשרות לתת משמורת כזו. טענות נוספות מפורטות בבקשה.

מנגד תגובת המשיבה כי מדובר באישור לארבעה חודשים כאשר בינתיים יהיה מעקב על הקטינים וטובתם. הילדים עברו לתלמוד תורה [...] הידוע ברמתו הגבוהה ויש להם בו חברה טובה, הוא סמוך למקום מגורי האם שבו גרים הקטינים ואין אפשרות לטלטל את הילדים לבית הספר ב[...] שגם לא קיבל את הילדים, כדברי האב, אלא רק אמר שאם תהיה הסכמה ישקול בחיוב. טענות נוספות מפורטות בתגובתה.

לאחר העיון נראה לדחות את בקשת רשות הערעור משום שבבחינת תיק הצדדים עולה כי מדובר בהליך ממושך שבו ניתנה החלטה לאמץ את הוראות התסקיר שהוגש לבית הדין, כשמנגד לא הוגשה לבית הדין מצד המבקש כל אסמכתה לטענה שיש לשנות את משמורת הילדים.

ככלל ממעט בית הדין הגדול להתערב בשיקול הדעת של בית הדין האזורי בענייני הניהול של הסדרי השהות והמשמורת כאשר בית הדין האזורי נותן החלטותיו מתוך הכרת נסיבות המקרה לפרטיהן והתרשמות מהתנהלות הצדדים לאורך זמן, ולעומתו בית הדין הגדול שומע את הצדדים בדיון אחד וקורא את דבריהם בלבד. במקרה זה לא הוגשה גם לפנינו שום חוות דעת הסותרת את שיקול דעת בית הדין או התסקיר המעודכן.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ככלל, ביטול החלטות בית הדין האזורי בעניין זה על סמך טענות בלבד אינו נכון. במקרה שלפנינו: בקביעת המשמורת על בית הדין להיות משוכנע שמקבל המשמורת ראוי לקבל עליו אחריות על הילדים, על הטיפול הכולל בהם ועל הדאגה לכל מחסורם. על בית הדין המחליט על כך להיות משוכנע שביכולת מקבל המשמורת לדאוג כראוי לילדיו, ובשינוי משמורת יש לבדוק בנוסף להתאמה גם שהשינוי טוב לילדים יותר מהמצב הנוכחי אצל צד השומר עליהם עכשיו.

קבלת חוות דעת או היכרות של בית הדין עם הילדים מושאי ההחלטות היא כלי הכרחי בדרך כלל בהחלטות על משמורת והסדרי שהות. חוות הדעת עשויה להשתנות מעת לעת. לכן סביר שבית הדין האזורי יסמוך על תסקיר נוכחי ולא על תסקיר קודם.

כך גם בעניין מקום הלימודים: נראה כי נימוקי בית הדין האזורי הם סבירים ובכל מקרה לא נראה נכון לשנות לילדים מקום לימודים בכל תקופה וכן נראה לא סביר לטלטלם לשכונה מרוחקת. תלמוד תורה [...] ידוע כתלמוד תורה טוב, אף שאין לנו כלים לבדוק אם הוא יותר טוב מתלמוד תורה [...]

כדי לקבל החלטה בבית הדין הגדול, להתערב ולחלוק על שיקולי בית הדין האזורי, זקוק בית הדין לתשתית המבססת טעות הניכרת לעין בשיקול הדעת ולא די בטענות הצד המערער. המערער לא הציג לפני בית הדין כל אסמכתה שקביעת המשמורת אצלו תיטיב את מצב הילדים וכן לא הוצגו הוכחות כי המצב הנוכחי פוגע בילדים. טענת האם כי מחסורם של הילדים עליה וכי האב אינו משלם את מזונות ילדיו ולא דואג לכל צרכיהם ואינו ראוי להיות משמורן – גם היא צריכה בדיקה. כיוון שאין בית הדין הגדול מברר את העובדות, הרי שבהגשת ערעור או בקשת רשות ערעור עומדות לפני בית הדין רק טענות הצדדים המנוגדות בלבד ואין בהן כדי לבסס הוכחת טעות בעליל של שיקול דעת בית הדין והחלטותיו.

לאור כל זאת מוחלט שלא לקבל את בקשת רשות הערעור.

ניתן לפרסם בהשמטת פרטי הצדדים.

ניתן ביום י"ב באב התשפ"ב (9.8.2022).

הרב דוד ברוך לאו – נשיא

עותק זה עשוי להכיל שינויי ותיקוני עריכה